

EL VELL

Fa temps que estic afònic
i em surt aquesta veu
feble com un alè
i parlo a batzegades fatigoses.
Faig bullir a l'estufeta
herbes medicinals
receptes d'herbolari
que es tornen aire pur
quan enyoro els teus ulls
i la pau de l'atzur
al racó de la meva malura.

Fa temps que em canso
he tret dels mals endreços
records i ombres fidels
i surto a prendre el sol
de la plaça tranquil·la.

Si aquesta lletra et sembla poc florida
no hi vegis cap senyal
de poc amor
t'escric en sabatilles
i ja no em queda honor
i em perdo per obscures melangies.

Vergés, Joan. "El vell".